

JOY

4/2018

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

3	Kiinteistöjen verotusarvot uusiksi	14	Linnaisten omakotitaloalue laajenee
4	Aika harventaa tonttikasvillisuutta	14	Tule mukaan tekemään JOY-lehteä
4	Rastalantien leivennys tekeillä	15	Rauli Virtanen kirjastossa
5	Yhteistuvan tilalle seitsemän asuntoa	16	2 espoolaiskirjailijaa haastattelussa
5	Kirjoituskilpailu kyläilemisestä	17	Laaksoalahden Martat kirjastossa
6	Nina Mönkkösen kuvia lentoasemalla	18	Toimintasuunnitelma 2019
7	Tee luonnonsuojeluteko	20	Lasten JOY
8	Haastattelussa Kalevi Mönkkönen	22	Naapurinurkka
12	Naamiaistanssit Bygårdissa		

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen

Jupperin Omakotiyhdistyksellä on neljä erilaista jäsenyysoptiota; varsinainen jäsen, perhejäsen, henkilöjäsen ja kannatusjäsen. Kaikkein laajimmat oikeudet ovat varsinaisilla jäsenillä, mutta tällöin jäsenyyden hakeminen edellyttää kiinteistön tai asuinhuoneiston osakkeenomistajuutta. Katso jäsenkategorioita koskevat tiedot yhdistyksen säännöistä www.jupperi.fi/yhdistys. Yhdistyksen jäsenyyttä haetaan maksamalla haetun jäsenkategorian mukainen liittymismaksu yhdistyksen tilille Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79. Vuonna 2018 varsinaisen jäsenen liittymismaksu on 30 euroa, perhejäsenen 25 euroa ja henkilöjäsenen 20 euroa. Yksityishenkilön kannatusjäsenmaksu on 80 euroa vuodelta ja yhteisön 200 euroa vuodelta. Tilillepanomaksun tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi, mitä jäsenyyttä hakee, nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta käsittelee jäsenhakemuksen seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Seuraava lehti 1/2019 ilmestyy 10.2.2019

Kannen kuva:
Naamiaisväkeä Bygårdissa,
Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

JOY ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: www.jupperi.fi. Painos 1000 kpl. **Painopaikka** Forssa Print Oy. 41. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Toimitus: Päätoimittaja Juha-Pekka Ripatti, juha-pekka@jripatti.net, 0400 463 941 **Toimitussihteeri** Minna Helkiö, helkiominna@gmail.com, 040 824 4349 **Taitto** Seija Kotipalo, seija@kotipalo.fi, 040 504 5934

Muu toimitus: Silve Sahlan, Lea Ala-Peijari, Eeva-Riitta Puomio, Anneli Liimatainen, Kai Haapamäki, Pekka Puomio, Kimmo Sierimo, Matti Riitoja ja Urpo Kotipalo.

Toimituksen sähköposti: toimitus@jupperi.fi

Kiinteistöjen verotusarvot uusiksi

Valtionvarainministeriö, Tilastokeskus, Maanmittauslaitos, Kuntaliitto ja Verohallinto ovat valmistelleet laajaa kiinteistöverouudistusta, joka otettaisiin käyttöön vuonna 2020. Valtionvarainministeriön 82-sivuinen luonnos "Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain, kiinteistöverolain sekä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta" lähetettiin lausuntokierrolle 17. elokuuta lausuntoajan päättyessä 28. syyskuuta 2018. Tähän uudistukseen liittyvät asiakirjat, myös annetut lausunnot, löytyvät valtioneuvoston verkkosivuilta valtioneuvosto.fi/hankkeet edellä mainitulla nimellä ja asiakirjatunnusella VM115:00/2018.

Valtionvarainministeriön hankekuvauksessa verouudistusta kuvataan seuraavasti:

"Rakennusten arvostamisessa siirryttäisiin nykyisestä useiden vuosikymmenten takaisin keskimääräisiin ja rakennuskustannusindeksillä vuosittain tarkistettuihin rakentamiskustannuksiin perustuvista jälleenhankinta-arvoista uudelleen määritettävien verotusarvojen perusteena olevien arvojen, jota nimitettäisiin perusarvoiksi, käyttämiseen."

"Maapohjan osalta hankkeen tavoitteena on luoda uusi aluehintakartta maapohjien verotusarvojen määrittämistä varten koko maan kattavasti. Yhtenäisen hinnan alueet perustuisivat lähtökohtaisesti markkinahintoihin eli toteutuneisiin kiinteistöjen kauppahintatietoihin, osin myös asuntojen kauppahintatietoihin."

Selkokielellä kyseessä on kiinteistön rakennusten ja maapohjan verottamisesta erikseen, jolloin verotusarvot vastaisivat paremmin alueen nykyisiä rakentamiskustannuksia ja maapohjan hintatasoa.

Suomen Omakotiliitto on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota muun muassa seuraaviin kohtiin:

Omakotiliitto pitää lakimuutoksen päättämisen jakamista kahdelle vaalikaudelle vastuuttomana. Tänä syksynä päätettäisiin puutteellisin tiedoin rakennuksen ja maapohjan arvostamisperusteista. Ja vasta ensi syksynä, 2019, uusi eduskunta päättäisi kiinteistöveroprosenttien vaihteluväleistä. Lisäksi kuntien tulisi päättää samana syksynä vuonna 2020 kunnissa sovellettavat kiinteistöveroprosentit.

Vapaa-ajanasuntojen, joita Suomessa on yli 500.000, verotusarvoja ei ole lainkaan saatavilla. Keskeistä on, että jatkovalmistelussa selvitetään vaikutuksia mökinomistajille.

Esityksessä todetaan lisäksi, että kiinteistöverotuksen painopiste siirtyy asuinkerrostaloilta pientaloille. Omakotiliiton mielestä esitetty muutos on perustavanlaatuinen ja epäoikeudenmukainen, asettaen asumismuodot turhaan vastakkain.

Omakotiliitto vaatii, että kiinteistöverouudistus palautetaan välittömästi uudelleenvalmisteluun ja kiinteistöverouudistus tulee päättää yhtenä kokonaisuutena yhdellä vaalikaudella. Lisäksi lain voimaantulo tulee siirtää aikaisintaan vuoteen 2021.

JUHA-PEKKA RIPATTI
päätoimittaja

Kiinteistönomistaja, nyt on aika harventaa tonttikasvillisuutta

Nyt on oikea hetki puiden ja pensaiden harvennukseen ja maan pintaa myöten leikkaamiseen. Hyvin hoidettu tonttikasvillisuus helpottaa katujen kunnossapitoa ja ehkäisee liikenteen vaaratilanteita. Katujen talvihoito voidaan tehdä tehokkaammin, kun tonttikasvillisuus ei rönsyile kaduille.

Kasvillisuuden hoito on tärkeää näin syksyllä, kun pienet koululaiset ovat tulleet mukaan liikenteeseen. Hoidetun kasvillisuuden aiheuttaa vaaraa liikenteelle estäessään näkyvyyttä ja vaikeuttaessaan liikkumista. Kaduilla ja teillä pensaat ja oksat voivat myös peittää liikennemerkkejä ja aiheuttaa vahinkoa busseille ja muille ajoneuvoille sekä kunnossapitokoneille.

Kiinteistönomistajalla on lain mukaan velvollisuus huolehtia, että tontin aidat ja istutukset eivät aiheuta haittaa naapurille, liikenteelle eikä kadun kunnossa- ja puhtaanapidolle. Pihalla ja tontilla kasvavia puita ja pensaita ei saa päästää rönsyilemään tontin ulkopuolelle katualueelle.

Katuyläpito toivoo, että kiinteistöjen omistajat leikkaavat tontiltaan jalkakäytävälle tai ajoradoille ulottuvat pensaat ja aidat sekä puiden oksat niin, etteivät kasvit muodosta näkemäesteitä varsinkaan liittymä- ja risteysalueil-

la. Myös kunnossapitokoneiden tulee mahtua tekemään työnsä ajoradoilla, jalkakäytävillä ja pyöräteillä.

Katualueen kasvillisuuden harventamisesta huolehtii kaupunki. Yhteyshenkilö: katutuotantopäällikkö Teemu Uusikauppila, teemu.uusikauppila@espoo.fi, puh. 043 824 6732

ESPOON KAUPUNGIN TIEDOTE 17.9.2018

KUVA: JUHA-PEKKA RIPATTI

Rastaalantien levennys tekeillä

Jupperin Omakotiyhdistys teki kesäkuussa 2016 esityksen Espoon kaupungille tielevennyksen rakentamisesta Rastaalantielle, jotta Turuntien suunnasta tulevat autoilijat voivat ohittaa Kuusinevantielle kääntymistä jonottavat autot turvallisesti oikealta puolelta. Espoon kaupunki ilmoitti maaliskuussa 2017, että Rastaalantien levennys on otettu suunnitteluohjelmaan ja näillä näkymin levennys rakennetaan viimeistään vuoden 2018 aikana. Kaupungin ilmoitus rakentamisesta ja aikataulusta on toteutumassa.

TOIMITUS

KUVA: JUHA-PEKKA RIPATTI

Jupperin Yhteistuvan tilalle seitsemän asuntoa

Jupperin Yhteistupa oli vuonna 1947 rakennettu seurojentalo, jonka omisti Jupperin Yhteistupayhdistys ry. Talon tultua elinkaarensa loppuun yhdistys haki kiinteistölleen asemakaavamuutosta, jolla yleisten rakennusten korttelialue (Y) haluttiin muuttaa erillispientalojen korttelialueeksi (AO). Espoon kaupunginhallitus hyväksyi asemakaavamuutoksen kokouksessaan 19.6.2017. Hyväksytyllä asemakaavamuutoksella yleisten rakennusten korttelialue muutettiin hakemuksen mukaisesti erillispientalojen korttelialueeksi. Tehokkuudeksi hyväksyttiin $e = 0,25$, jolloin rakennusoikeutta on 860 k-m².

Mesta Oy rakentaa Yhteistuvantie 6:n tontille (Asunto Oy Laaksolahden Pääsky) kahta kaksitasoista paritaloa (huoneistot 124 m²), yhden yksitasoisen paritalon (huoneistot 84,5 m² ja 97,5 m² ja yhden erillistalon (huoneisto 124,5 m²). Rakennusten arvioidaan olevan valmiita toukokuussa 2019.

TOIMITUS

KUVA: JUHA-PEKKA RIPATTI

AS OY LAAKSOLAHDEN PÄÄSKY

Havainnekuva Yhteistuvan tontista ja rakennettavista taloista.

Kerro juttuvinkki

Luontohavainto, hauska sattumus, kiinnostava tapahtuma? Onko sinulla mielessäsi aihe, josta kannattaisi kertoa JOY-lehden lukijoille? Otitko valokuvan, joka kertoo pienen tai isomman tarinan Jupperista? Vinkkaa siitä toimitukselle: toimitus@jupperi.fi

Kirjoituskilpailu kyläilemisestä

Valtakunnallinen kirjoituskilpailu kyläilemisestä kutsuu suomalaisia jakamaan unohtumattomat kyläilymuistot ja -kokemukset. Minkälaisen kyläilykokemuksen sinä haluaisit kertoa? Kirjoita kyläilystäsi sukulaisissa, naapureissa, ystävillä tai vaikka vierailustasi hoitokodissa ja osallistu Kyläillään!-kirjoituskilpailuun 1.11.2018-28.2.2019. Kilpailun järjestää mm. Suomen Kotiseutuliitto.

Lisätietoa: www.finlit.fi/kylaillaan

Nina Mönkkösen kuvia lentoasemalla

Jupperilaisen valokuvaaja Nina Mönkkösen luontokuvia on nähtävillä Helsinki-Vantaan lentoasemalla. Lähtöportti 20A on somistettu kahdella isolla koivumetsällä ja Suomen metsien eläimillä. Ahmalla, karhulla, pikkumäyrillä ja ketunpojalla on kullakin oma seinänsä. Kuvat ovat kaikki korkeudeltaan noin kolmemetrisiä. Saapuvien rajalla matkustajat pääsevät ihailemaan yli kolme metriä korkeaa ja

parikymmentä metriä pitkää koivikkoa.

Ninan ikuistamia mäyriä on mukana myös 20.10.2018 Luontokuva-festivaaleilla Finlandiatolalla julkaistuissa "Vuoden luontokuvat 2018"-kirjassa ja "Luontokuvat 2019"-kalenterissa.

TEKSTI: EEVA-RIITTA PUOMIO
KUVAT: NINA MÖNKKÖNEN

Tee luonnonsuojeluteko, syö hopearuutanaa

JOY-lehdessä 3/2017 kerrottiin hopearuutanan leviämisestä Pitkäjärveen. Samassa yhteydessä todettiin sen olevan hyvä ruokakala. Aapo Kirvesniemi koemaistoi Vanhankartanon kalastuskunnan puheenjohtaja Kari Vikantin pyynnöstä Pitkäjärvestä pyydystettyjä hopearuutanoita. Ohessa Aapon mietteitä vähempiarvoisten kalojen hyödyntämisestä ruokana.

Hopearuutanan savustaminen onnistui hyvin, kala kypsä hyvin eikä liha kuivunut. Kaloilla on erilaisia makuja. Jotkut kalat ovat maultaan vain ilmaistavissa omalla nimellään - suutari maistuu suutarilta, lahna maistuu lahnalta jne. Joskus voidaan liittää lisämaaku, kuten "muta". Tällä uudella tulokkaalla ei ainakaan minun aisteilla ollut havaittavissa mitään ominaismaakuja. Maku oli neutraali, lähes mauton, eikä mitään vivahdustakaan mudan makuun. Suolaa oli laitettava juuri sopivasti, mikä on tietysti aivan ulkopuolinen vaikutin makuun.

Sitten tulee makunautintoon liitettävä aistimus, millainen kala oli suussa, mikä oli kalanlihan "konsistenssi", jos käyttää tällaista ilmaisua. Tässä suhteessa kalan liha on myös hyvin lajikohtainen. Turskahan hajoaa syödessä heti, hauki lohkeilee lihasyiden mukaan ja lohi on jotain näiden väliltä. Ruotoisuus oli vanhan ruutanan tasoa eli ei häiritsevä. Tämä hopeakala antoi työtä purulihaksille, se oli kiinteä, mutta tietysti mutusteltaessa hajoavaa. Poikani, joka on varmaan melkoinen kulinaristi, vertasi "suutuntumaa" purkumiin.

Mutta summa summarum - aika hyvä ruokakala. Tuo neutraalinen olemus antaa hyvän lähtökohdan maustamiseen. Aluksi tulee mieleen kalapullat, joihin voi sitten panna mausteeksi kalaliemikuution antamaan perusmaun, että kalaa tässä syödään. Monasti olen miettinyt, eikö voitaisi kehittää jonkinlainen marinadiliuos, jolla kalanlihan makua voisi säädellä. Tavallista lihaahan juuri tällä tavalla maustetaan, koska se ei sellaisenaan aina maistu oikeastaan miltään. Jo vuosikymmeniä sitten eräs kaverini kertoi silloin saaneensa kaupasta rapu-esanssia, jolla oli maustanut haukea. Tulos oli ollut ainakin hänen mielestään erinomainen. Monet kalalajit omaavat oman perusmakunsa, joka sitten on ihmisen suussa yleensä hyvä, paras esimerkki lienee lohi. Olisiko tällaisen kalamarinadin kehittäminen elintarviketeollisuudelle hyvä haaste? Onnistuessaan se voisi lisätä kotimaisten kalojen menekkiä.

Suutaria syön yleensä kerran pari kesässä. Mielestäni suutari, komeana, runsaana, kiinteälihaisena, ei liian ruotoisena olisi erinomainen kohde kehitystyölle. Nythän suutarit lähes kaikki vain lopulta mätänevät Pitkäjärveemme. Pitkäjärven lahnat ovat laihoja ja kuivia, hauki on hauki ja tietysti syötävä. Lippajärven toutainta olen kerran maistanut, - se riitti.

Ensi vaikutelma tästä hopeakalasta oli todella positiivinen, täytyy jatkaa kokeiluja eli saatanpa virittää kalastusintoni uudelleen.

TEKSTI: AAPO KIRVESNIEMI
Järvenperän Kalastuskunnan puheenjohtaja
KUVA: MISHA ETHOLEN
iktyonomi

Kuvassa vasemmalla ruutana (*Carassius carassius*) seuranaan kaksi hopearuutanaa (*Carassius gibelio*), alimmaisena suutari (*Tinca tinca*)

Haastattelussa Kalevi Mönkkönen

Syntyjään Rööperin kundi, mutta jo nuorena Jupperiin muuttanut Kalevi Mönkkönen on vetänyt kylälämme monet talkoot ja ollut pitkään mukana Pitkäjärven VPK:n, Jupperin Urheilijoiden (nykyisin FC 89), Laaksoalahden Virin sekä monen muun yhdistyksen toiminnassa. Amatiltaan Kalevi on parturi, ja 53 vuoden ajan hänellä oli vaimonsa Annelin kanssa parturiliike Helsingin Fredrikinkadulla. Mönkkösten parturintuolissa istuivat yhtä lailla ministerit kuin puoliukotkin, ja monista asiakkaista tuli pitkäaikaisia ystäviä. Hakipa valtioneuvoston auto Annelia Jupperista myös suoraan Tamminiemeen töihin. Pyysimme Kalevia kertomaan elämästä Jupperissa ja työstään parturiliikkeessä Fredalla.

Jos tänä päivänä tontit Jupperissa maksavat 200-250 euroa neliöltä, niin 70 vuotta sitten tilanne oli toisenlainen. "Sodan jälkeen tontin hinta Jupperissa oli 50 penniä neliöltä ja järvenrannassa 75 penniä neliöltä", kertoo Kalevi Mönkkönen.

Olemme Mönkkösten pihalla Peltorinteen ja Ojankulman välissä. Pihalla kasvaa suuria koivuja, ja tonttia reunustaa korkea kuusiaita. Vuonna 1946, kun Kalevin vanhemmat ostivat tontin, puustoa ei ollut ollenkaan. Kuusiaitakin, joka erotti Salon kartanon ja Tuomisen tilan toisistaan, oli alle miehen mittainen. Alueella oli pelkkiä peltoja. Nykyinen Peltorinne, Kulmatie ja Ojankulma olivat kaikki viereisen kartanon viljelysmaita.

Jupperin rakennuskantakin oli hyvin eri näköistä kuin nyt.

"Täällä oli lautarakenteisia kesämökkejä", kertoo Kalevi. "Sodan jälkeen oli pulaa kaikesta. Kukin rakensi siitä, mitä löytyi ja lautaa löytyi. Mökeissä oli lautaseinät, mutta ei eristyksiä. Yhteishenkeä oli kuitenkin paljon, ja kylältä löytyi joka alan ihmisiä avuksi. Sähkömies tuli laittamaan sähköt ja mitä tahansa naapuriapua tarvitsit, niin aina löytyi. Se oli reilua touhua."

Talkoilla tehtiin paljon töitä. Kalevi kertoo Salon kartanon (nykyisen Jupperin kartanon) perunannostotalkoista.

"Kartanon perunapellon pituus oli 300 metriä. Syksyisin perunat nostettiin talkoovoimin. Kartanon väki avasi vaot, ja kyläläiset ja kesäasukkaat tulivat poimimaan perunat. Kun kartanon laarit oli täynnä, jokainen sai ottaa itselleen niin paljon perunoita kuin halusi, ja kartanon po-

jat toivat säkit hevosella kaikille koteihin."

Kuten suurin osa

Jupperin asukkaista, myös Mönkköset viettivät aluksi vain kesät Jupperissa. Talvet he asuivat Helsingissä Punavuorenkadulla. Kalevi aloitti koulunkäynnin Snellmanin kansakoulussa.

Kesäasukkaat saapuivat Jupperiin aina kesäkuun alussa muuttoautoilla. He kävivät täältä käsin töissä Helsingissä ja elokuussa koulujen alkamisen myötä pakkasivat tavaransa ja muuttivat takaisin kaupunkiin. Talviasukkaita ei ollut montaa.

Mutta kuten monista muistakin kesäasukkaista, myös Mönkkösistä tuli lopulta ympärivuotisia asukkaita. Vuodesta 1958 he alkoivat asua täällä myös talvisin. Taloa oli laajennettu, ja tiellä oli nyt myös yksi hehkulamppu mäen päällä. Se olikin sadan metrin matkalla ainoa valaistus.

Peltorinteen kohdalla ei aluksi ollut kunnon tietä, pelkkä kävelypolku vain. Peltorinteen tien tekemisestä on kiittäminen Kalevin isää, joka käytännössä rakensi koko tien. Pohjaksi saatiin louhosta Pohjois-Haagan kirkon työmaalta.

"Olemme tässä ihan siunatulla maalla", nauraa Kalevi ja viittaa Peltorinteeseen. "Kun Pohjois-Haagan kirkkoa rakennettiin kalliopohjalle, niin kaikki se louhos ajettiin tänne tien pohjaksi. Siksi tiestä tuli niin kestävä."

Mönkkösten tontin vierestä Kulmatietä ja Ojankulmaa pitkin virtasi aikoinaan "joki". Kyseessä on niin sanottu Kulmatien Iso oja, joka saa alkunsa Vantaan puolelta Lammaslamasta ja laskee Pitkäjärveen. Ojassa uiskenteli aikoinaan myös kaloja. Kalevi muistelee, miten hän nosti ahvenia ja haukia omalta tontiltaan ylös.

Ojan tulviminen Kulmatielle oli kuitenkin vakava haitta.

"Tonttimme oli usein kuin järvi, ja talomme kuin Venetsiassa, keskellä vettä", Kalevi kertoo. Hänellä oli aktiivinen rooli siinä, että Espoon kaupunki lopulta putkitti ojan 1970-luvulla, ja tulvat hävisivät.

Nuoriso kokoontui kioskillä, Elannolla ja uimarannalla

Kalevin nuoruudessa 1950-luvulla Jupperin nuorison kokoontumispaikkana oli Tarvaksen kioski Tammipääntiellä Rantatien risteyksen kohdalla. Toinen kokoontumispaikka oli Elanto Tammipääntie 34:ssä. Myös uimarannalla oli aina porukkaa. Se oli erityisesti "prätkäjengin" aluetta.

"Me istuttiin iltaa Elannolla ja prätkäjengi istui uima-

Pääsiäinen 1953. Nykyisen Ojankulman pääty. Kuvasa Kalevi Mönkkönen, Aarne, Sinikka ja Saara Kajonte. Taustalla vanha muuntaja ja Linnaisten peltoja.

Kesä 1957. Peltorinne 5 (nykyinen 15). Mönkkösten koti, taustalla oikealla rakenteilla oleva Sinisalon talo, yläpuolella Westerlundin talo, jonka tilalla on nykyisin paritaloja.

Kesä 1958. Leppävaara. Jalkapallo-ottelu JU 58 - Pasilan Pallo Leppävaaran vanhalla kentällä (nykyisen Gallerian tilalla). Keskellä on tummiin pukeutunut maalivahti Kari Hannula ja päällään palloa tavoittelee velipoika Jouko. Oikeassa reunassa on Jaska Laaksonen, joka asui Kulmatieellä ja soitti bassoa Taito Vainion orkesterissa.

Pitkäjärven VPK:n uuden tanssilavan avajaiset noin vuonna 1953. Koivumäki, vanha Palokunnantie (nykyisin Palokunnanpuisto). Kuvan alalaidassa toinen oikealta Kalevi Mönkkönen, tanssipari keskellä Saara ja Aarne Kajonte. Kuvaaja: Viljo Vaarnola.

Juhannus 1953. Peltorinne 4. Kuvasa Aarne Kajonte. Juhannuslippu on nostettu salkoon. Taustalla lipputangon vasemmalla puolella Parkoffin kesämökki ja oikealla puolella Tuomisten piikojen ja renkien talo.

Vuosi 1959. Kalevi Mönkkönen Jupperin Elannon rappusilla, nuorisomallia 1959.

Vuosi 1949. Kuvasa Tahvo Mönkkönen pellolla. Taustalla Peltorinne, jossa ei ole yhtään taloa. Kuvan vasemmassa reunassa Kihlin ja Kääpän talot (Kulmatie). Tahvon takana näkyy Hakkaraisen talo Tammipääntien varrella.

rannalla. Paikat oli jaoteltu sillä tavalla. Me oltiin pentuja ja prätäkjengi 16-17 -vuotiaita”, muistelee Kalevi.

Elanto oli pitkään kylän ainoa kauppa. Päivittäistavaroiden lisäksi Elanto toimitti myös rakennustarvikkeita. Jupperissa rakennettiin paljon, ja suuri materiaalin tarve takasi sen, että varsinkin vilkkaimpana rakennuskautena myyntiluvut ylsivät Elannon karkisijoille asti.

”Se oli Elannon kulta-aikaa. Elanto möi kaikki puu-materiaalit, sementit, ikkunat, ovet, kaikki. Myymälässä oli kolme osastoa, jotka oli erotettu lasiseinillä toisistaan. Ulkoa otettiin vuoronumero, ja kun omaa numeroa huudettiin, mentiin sisälle. Ensin oli maitopuoli. Siitä myyjä siirtyi lasiseinän taakse lihapuolelle ja lopuksi seuraavan seinän taakse, jossa oli sekatavarapuoli. Sitten huudettiin uusi numero ja seuraava asiakas meni sisään. Elanto oli myös Jupperin sosiaalisen elämän keskus ja todellinen tietotoimisto. Jos ei Elannossa tiedetty, mitä kylällä tapahtuu, niin sitten ei tarvinnut tietää.”

Kesäisin käytiin Palokunnan tansseissa Koivumäellä. Tansseja järjestivät Pitkäjärven VPK yhdessä alueen urheiluseurojen kanssa. Tanssilava oli rakennettu palokunnanmälle talkootyönä. Se oli kahdeksankulmainen katettu lava, johon mahtui satoja ihmisiä tanssimaan. Esiintyjinä kävi huippuorkestereita Suomesta ja maailmaltakin.

Kalevi oli liittynyt Pitkäjärven VPK:hon seitsemänvuotiaana ja koko nuoruuskänsä hän oli aktiivisesti mukana palokunnan toiminnassa. Kalevi sanoo, että ”brankkarilla” on ollut suuri rooli alueen nuorisotyössä.

”Kesäisin täältä lähti koko sen ajan nuoriso palokuntaleirille Padasjoelle. Silloin kylä oli hiljainen, kun kaikki hunsvotit oli Padasjoella viikon. Palokunta oli oikeastaan se taho, joka pisti tämän porukan aisoihin. Kaikki toiminta oli ohjelmoitua. Käytiin harjoittelemassa sammutusta ja

Vuosi 1966. Fredrikinkatu 58, Helsinki. Kalevin sisko parturi Hilikka Lindström suorittamassa päänahan hierontaa ulkoasiainministeri Ahti Karjalaiselle. Ikkunan luona olevassa tuolissa istuu oikeusministeri Aarre Simonen, jonka hiuksia Kalevin äiti Aini Mönkkönen leikkaa.

myöhemmässä vaiheessa oltiin jo tulipaloissa mukana. Voi sanoa, että palokunta ja JU 58 tekivät pirun hyvää nuorisotyötä.”

JU 58 oli urheiluseura Jupperin Urheilijat, johon kuuluivat ”kaikki”. Seuran toimintaan kuului jalkapalloa, lentopalloa ja yleisurheilua. Vuonna 1989 JU 58 ja Karakallion Pallo yhdistivät voimansa ja perustivat FC 89:n työnsä jatkajiksi.

Kalevi harrasti pitkään myös uintia alueemme perinteikkäässä uimaseurassa Laaksoalahden Virissä. Seuralla oli usean vuosikymmenen ajan aktiivista toimintaa Pitkäjärven yliuintipahtuman vuosittain. Viime kesänä tapahtuma täytti 70 vuotta. Kesäkauden päättäjäiset ovat erityisesti jääneet Kalevin mieleen.

”Laaksoalahden Viri piti kesäkauden päättäjäiset aina elokuun lopulla. Esiintymässä oli laaksoahtelainen laulaja Henry Theel orkesterinsa kanssa, ja hänen poika teki pelastautumistemppeja säkistä vedessä. Oli uintikisoja ja soih-tu-uunteja. Koko ranta oli täynnä jengiä, samoin kalliit ja ajorata. Se oli kesän kohokohta.”

Parturintuolissa istui koko kansa

1960-luvulla Kalevi opiskeli parturiksi Helsingin Kähertäjäkoulussa. Koulussa opetettiin ”vanhan ajan kunnon parturityötä”. Opettajina olivat monet Suomen mestarit ja viikkotunteja oli paljon. Kähertäjäkoulussa hän tapasi myös tulevan vaimonsa Annelin.

Parturin ammatti kulki suvussa Kalevin äidin puolella. Äiti ja äidin siskot olivat partureita. Samoin Kalevin sisko.

1960-luvun alkupuolella Kalevi aloitti työt äitinsä Aini Mönkkösen parturiliikkeessä Helsingin Fredrikinkadulla, lähellä Arkadiankadun risteystä. Liikkeen oli perustanut jo vuonna 1928 Kalevin äidin serkku, Martta Finberg, jolla oli kesämökki Laaksoalahdessa, mutta joka asui Helsingissä. Parturiliikkeen ulkoasu päivitettiin vuonna 1966, mutta alkuperäiset paksua Carraran marmoria olevat tiskit sekä isot viistoreunaiset peilit säilytettiin. Kun

Vuosi 1964. Kuvassa itävaltalainen parturi Erik Schüller ja Kalevi Mönkkönen. Aini Mönkkönen palkkasi liikkeeseen itävaltalaisen Erik Schüllerin, joka toi Suomeen ensimmäisenä föönin käytön hiusten muotoilun apuna. Aikaisemmin fööniä oli käytetty vain hiusten kuivaukseen.

äidin kunto alkoi heiketä, tuli mietittäväksi liikkeen jatko. Myydäkö pois vai jatkaako toimintaa? Kalevi päätti Annelin kanssa jatkaa toimintaa. Niistä ajoista lähtien liike on säilynyt samassa kuosissa ja toiminut myös elokuvien kuvauspaikkana.

Parturiliikkeen asiakaskuntaan kuului kansakunnan koko kirjo.

”Palvelimme presidentistä spurguun kaikkia siltä väliltä. Jos ylhäällä oli Kekkonen, niin alhaalla oli Eko. Kekkonen oli presidentti ja Eko oli spurgu, joka pyöri Kauppahallin kulmalla”, Kalevi kertoo.

Monista asiakkaista tuli pitkäaikaisia ystäviä.

”Me hoidettiin asiakkaat alusta loppuun. Jos joku oli halvaantunut, me käytiin kotona hoitamassa. Moni oli enemmänkin kavereita kuin asiakkaita. Me kuultiin, mitä perheessä tapahtuu, ja oltiin itsekin kuin perheessä mukana.”

Joskus sisään tuli amerikansuomalaisia, jotka olivat Suomessa käymässä ja kertoivat englanniksi, että halusivat tulla samaan parturiin, jossa Amerikkaan muuttanut isä tai isänisäkin oli aikoinaan aina käynyt.

Urho Kekkonen ja poikansa Matti Kekkonen, Ahti Karjalainen, Aarre Simonen, Jermu Laine, Niilo Ryhtä, Frans Emil Sillanpää, Georg Malmsten, Hannes Häyrinen ja monet muut eturivin poliitikot ja julkisuuden henkilöt olivat Mönkkösten asiakkaita.

”Se porukka, mitä meillä kävi, ministerit ja muut, ne saattoi aluksi olla vähän tiukkoja, mutta sitten ajan kuluessa oli ihan lupsakkaa porukkaa. Me keiteltiin kahvia ja poltettiin röökiä. Ministeri Simosellakin oli meillä tiskin alla laatikossa omat tupakat. Se poltteli niin kauan, kun sen jalat amputoituihin. Siinä oli kyllä tiukka ukko. Ei luopunut röökistä. Luopui jaloista. Ja sittenkin se tuli meille sisään vielä tekojaloilla kävellen.”

Valtiovierailujen aikaan Anneli kutsuttiin Presidentinlinnaan leikkaamaan henkilökunnan, adjutanttien ja tarvittaessa valtiovieraidenkin hiukset, tekemään kasvojen hierontaa, amerikkalaista parranajoa tai manikyyrejä. Tulipa valtioneuvoston auto hakemaan Annelia kotiovelta Jupperista myös suoraan Tamminiemeenkin töihin.

Kauppatorilla kahvilla joka aamu

53 vuoden ajan Mönkköset elivät parturiliikkeen työn rytmissä. Herätys kello 5.45. Liikkeen ovet auki ennen kahdeksaa. Viideltä ”luukut kiinni” ja takaisin Jupperiin.

Jupperissa Kalevilla riitti aikaa myös talkooporukoiden vetämiseen 17 vuoden ajan. Talkoilla kunnostettiin uimarantaa, vedettiin laituria syksyisin ylös, rakennettiin 1980-luvulla rantaniitylle pallokenttä - ja sitä ennen myös lentopallokenttä. Lentopallokenttä sijaitsi nykyisen leikkipuiston paikalla ja siitä tehtiin Kalevin mukaan jopa liian hyvä. ”Jengi alkoi pelata tennistä siinä!” Myöhemmin, kun lentopallon peluu loppui, varattiin koko alue lasten leikkipaikaksi. Myös omakotiyhdistyksen toimitalon Tammenterhon kunnostamisesta sekä hiljattain puretun Yhteistupa-talon pystyttämisestä on kiittäminen Jupperin tal-

Parturiliike K. Mönkkönen vuonna 2017 hiukan ennen Annelin ja Kalevin eläkkeelle jäämistä.

kooväkeä.

Kalevin mukaan Jupperissa on aina ollut hyvä talkooperinne. Tekijöitä ja työkoneita löytyi aina omalta kylältä. Ja monet talkoot kestivät aamuun asti. Oli kunnan tarjoilut.

Viime vuonna Kalevi ja Anneli jäivät eläkkeelle. Parturiliikkeelle Helsinkiin ei tarvitse enää päivittäin kulkea, mutta yhdestä asiasta Kalevi pitää kiinni. Nimittäin aamukahvista Kauppatorilla.

”Tänä aamunakin kävin”, hän sanoo.

Vuodesta 1964 alkaen hän on käynyt Kauppatorilla joka aamu. Paikkana oli pitkään Anja Snellmanin kahviteltta.

”Siellä meitä oli alun perin kaksitoista henkeä pöydän ympärillä kahvilla joka aamu. Mukana oli myös ministereitä ja niiden kanssa heitettiin hyvää herjaa. Teltassa ne oli normaali-ihmisiä, mutta sitten kun ne meni teltasta ulos, ne oli taas ministereitä.”

Pari vuotta sitten päättyi Kauppatorilla yksi ajanjakso, kun Anja Snellman möi oman kahvitelttansa pois. Nyt Kalevi käy tämän jatkajan teltassa. Talvisin porukka, jonka kokoonpano on vuosien varrella elänyt, kokoontuu Kauppahallissa.

Kalevi harmittelee, että nykyään Kauppahallin luona olevat parkkipaikat ovat hävinneet. Tästä hän on antanut palautetta myös radion kautta. Radiossa Kalevin ääntä voi muutenkin kuulla usein, sillä hän soittelee säännöllisesti Puhelinlangat laulaa -ohjelmaan. Hän kertoo soittaneensa myös Tänään iltapäivällä -lähetykseen, kun juontaja oli kertonut saamastaan huonosta parranajosta jossain parturissa. Kalevi kutsui juontajan käymään omassa liikkeessään. Tämä tulikin seuraavana päivänä ja oli tyytyväinen saamansa ”kunnan” parranajoon.

Palataan vielä lopuksi Kauppatorille. Kalevi kertoo nimittäin, että juuri tänään, haastattelupäivän Helsingin Sanomissa on muistokirjoitus liikenneneuvos Urpo Vihervaarasta. Kirjoituksessa viitataan Kaleville hyvin tuttuun porukkaan: ”Stadiin syvästi juurtuneena Upi oli vakiokommentaattorina Snellmanin kahvilassa joka arkipäivä kokoon-tuneessa kahvijengissä.”

”Upi oli hyvä tyyppi”, Kalevi sanoo.

TEKSTI: MINNA HELKIÖ
KUVAT: MÖNKKÖSTEN KOTIALBUMI

Naamiaistanssit Bygårdissa

Paras asu -kilpailun voittajatrio: Kani Pupunen (Anne Vesala) kultaa, Jorge Hernando (Saila Salonen) hopeaa ja Conchita Wurst (Urpo Kotipalo) pronssia.

Todella kirjava joukko jupperilaisia vietti omakotiyhdistyksen perinteisiä Römppäjäisiä 29.9.2018 Hämeenky-
län Bygårdissa. Teemana oli tänä vuonna Naamiaistanssit.

Hahmojen luomiseen oli todella paneuduttu. Paikalla oli maineikkaita filmimaailman tähtiä, monien kansallisuuksien edustajia, noita, eläimiä, pelle ja olipa sekaan eksynyt yksi pyykkärimuijakin.

Ruokatarjoilut olivat ilo niin makuermoille kuin silmille. Ja Nokiset-bändi vaan on niin hyvä, että parketti oli koko illan kovassa kulutuksessa. Väliajoilla nähtiin hieno tanssiesitys, palkittiin paras arvaaja sekä paras asu, tökittiin tulitikkuauskeja sukkahousuissa olevilla perunoilla ja tavoiteltiin pulloa kolikoilla.

Paljon hausempaa ei olisi voinut olla! Suuri kiitos kaikille mukana olleille.

TEKSTI: SAILA SALONEN

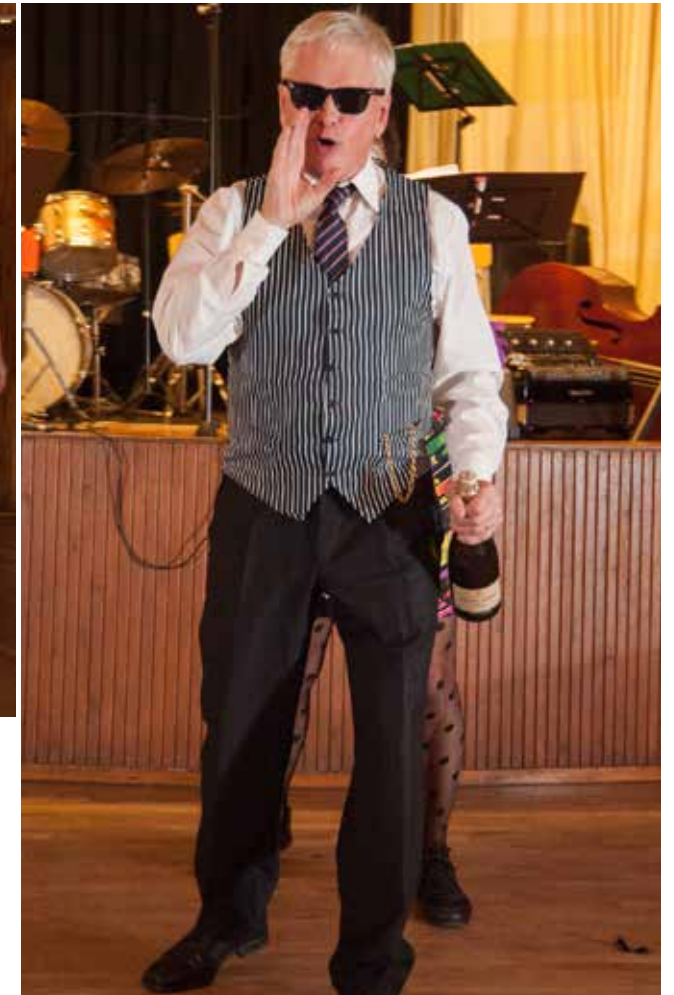
KUVAT: PEKKA PUOMIO JA LEENA VIRTANEN

Kolikonheittokilpailun voittopullon vei kotiin Sir Westerlund.

Tulitikkuauskin kuljetuskilpailun osallistujat. Voiton vei viehättävä daami keskellä.

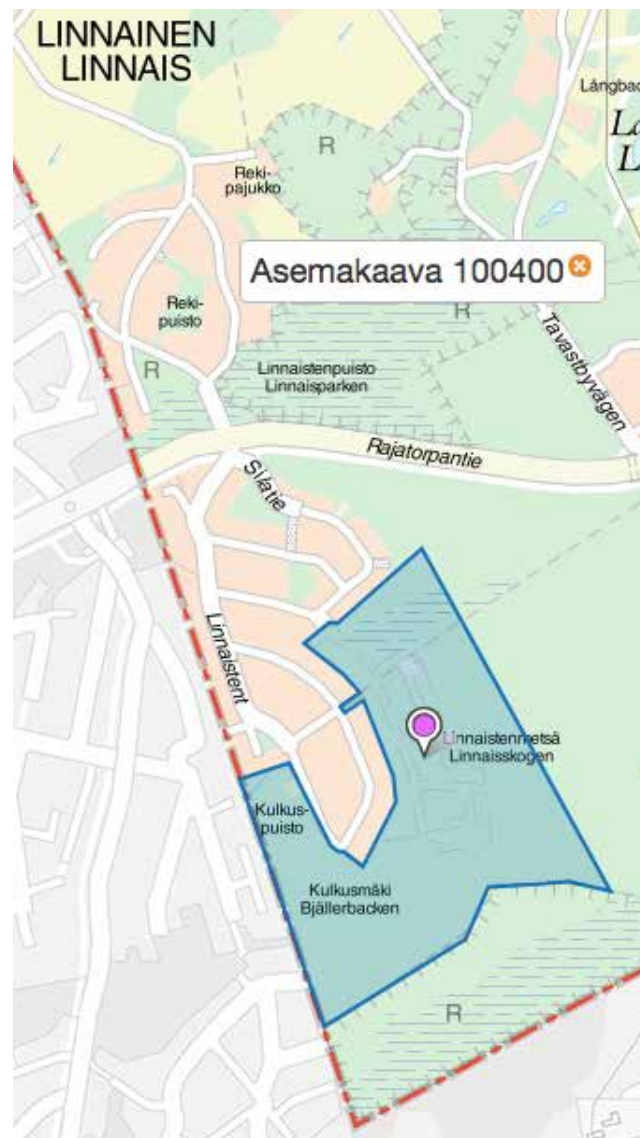
Purkin sisällön määrän arvasi lähimmäksi Sir Mäkelä.

Linnaisten omakotitaloalue laajenee

Vantaan kaupunginvaltuusto on hyväksynyt elokuussa asemakaavan, joka mahdollistaa Linnaisten omakotitaloalueen laajentamisen Linnaistenmetsään nykyisen omakotialueen itäpuolelle. Alueelle voi rakentaa 70 pientaloa. Tonttitehokkuus on $e=0,25$. Kulku uudelle alueelle tulee Aisakellontien, nykyisen Kulkuskujan kautta. Osa asemakaava-alueesta jää lähivirkistysalueeksi, joka merkitään luontoselvitysten perusteella luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeäksi alueeksi.

EEVA-RIITTA PUOMIO

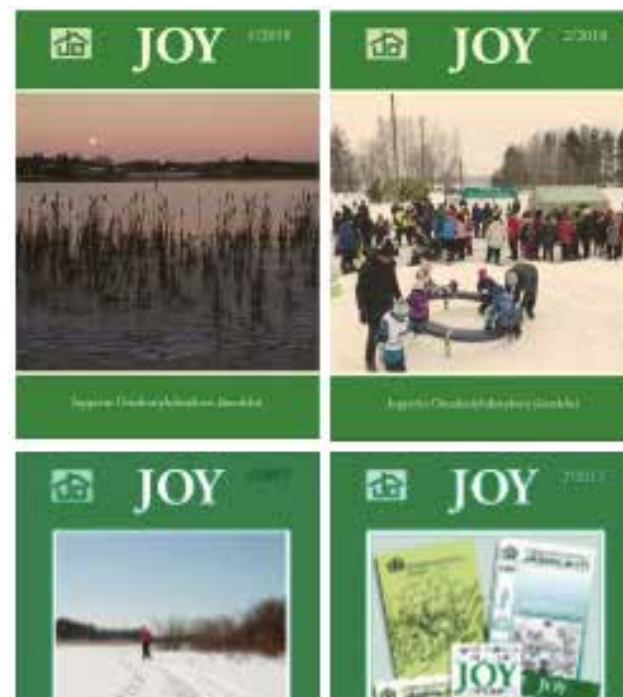

Oletko jupperilainen ja kiinnostunut sekä printtimediasta että graafisesta suunnittelusta?

Tule mukaan tiimiin tekemään perinteistä paperilehteä!

Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY hakee toimitussihteeriä vuoden 2019 alusta alkaen. Tehtäviin kuuluu neljä kertaa vuodessa ilmestyvän lehden sisällön suunnittelu ja ideointi yhdessä päätoimittajan, taittajan ja toimitustiimin kanssa. Toimitussihteeri koordinoi lehteen tulevien juttujen, kuvien ja ilmoitusten valmistumista, kokoaa lehden painovalmiiksi yhdessä päätoimittajan ja taittajan kanssa ja voi itsekin kirjoittaa ja kuvata lehteen. Työ on monipuolista ja tarjoaa hyvän näköalan alueemme asioiden seuraamiseen. Toimitussihteerin tehtävän verollinen vuosipalkkio on 400 euroa.

Kysy tehtävästä lisää
päätoimittaja Juha-Pekka Ripatilta:
0400 463 941 tai juha-pekka@jpripatti.net.

Rauli Virtanen Laaksoalahden kirjastossa

Taas kerran (viidennen kerran) saimme Laaksoalahden kirjastoon vieraaksemme toimittaja, kirjailija Rauli Virtasen. Kirjasto oli täpötäynnä kuulijoita, ehkä lyötiin yleisöennätys. Hän kertoi uusimmasta kirjastaan "Riosta Rotterdamiin – suomalaisten merimiesten satamareissuja". Rauli Virtanen puhui kokemuksistaan hänelle ominaiseen, leppoisaan tyyliin. Yleisöltäkin tuli innokkaita kysymyksiä.

Merimiehistä on aina ollut tietynlaisia stereotypioita. On ajateltu, että he ovat kovia käyttämään alkoholia, räyhäävät juovuksissa ja että merimieskapakoissa syntyy helposti tappeluja. Usein nuoret, seikkailunhaluiset pojat lähtevät merille. Toiset heistä ovat jääneet sille tielle, toiset palanneet kotimaahan ja hankkineet toisenlaisen ammatin. Muutamasta alun perin tavallisesta merimiehestä on tullut miljonäärejä.

Näistä henkilöistä Rauli Virtanen kertoi meille mielenkiintoisia, todenperäisiä historiikkeja. Hän kertoi myös muutamia hurjia tarinoita meren armolle joutuneista, jotka olivat ihmehen kaupalla selvinneet hengis-

sä. Samoin hän kertoi eräästä suomalaisesta merimiehestä, joka taisteli hain kanssa, iski haita puukolla niin, että hai lopulta kärsi verenhukasta ja uupui. Tästä tarinasta on ollut maailmalla useissa arvostetuissa lehdissä useita erilaisia kertomuksia. Monta kertaa todellisuus on ollut taruja ihmeellisempää.

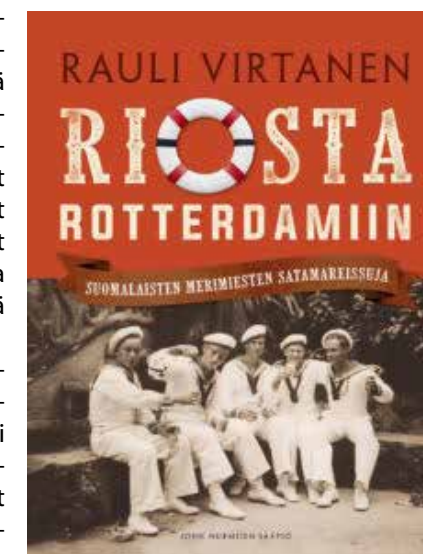
Hän kertoi, että kirja sisältää valtavan määrän dokumentoituja uskomattomia merimieskohtaloita.

Merimiehet olivat ensimmäisiä varsinaisia ulkomaan kirjeenvaihtajia. He kertoivat vieraista maista, toivat tuliaisia jo 1800- ja 1900-luvuilla. He toivat myös Suomea tunnetuksi ulkomailla. Rauli Virtanen toi monia suomalaisia merimiespappeja esiin ja kertoi heidän tärkeästä työstään ja roolistaan.

Rauli Virtanen kertoi, että hänen kiinnostuksensa merimieskulttuuriin syntyi jo pikkupoikana. Hänen naapurissaan asui merimies, joka lumosi hänet uskomattomilla jutuillaan matkoiltaan Etelä-Amerikkaan ja Australiaan. Hänen oma ensimmäinen kaukomatka oli rahtilaivalla Rio de Janeiroon.

Tähän kirjaan Rauli Virtanen oli käyttänyt neljää eri lähdettä: Ulkoministeriön arkistot, Merimieskirkon arkistot, kansainvälinen lehdistö ja vielä elossa olevien merimiesten haastattelut.

TEKSTI: LEA ALA-PEIJARI
KUVA: ESKO UOTILA

Kaksi espoolaiskirjailijaa haastattelussa

Laaksolahden kirjastossa vierailivat 26.9.2018 espoolaiset kirjailijat Mari Pyy ja Helena Miettinen. Kumpikin on julkaissut uuden kirjan, joita he esittelivät toisiaan haastatellen. Naisnäkökulma esiintyy voimakkaana molemmissa kirjoissa.

Helena Miettinen on yhdessä Jaana Lehtiön kanssa kirjoittanut lastenkirjasarjaa *Taika Valo*, josta on työn alla viides kirja. Tämänkertaisessa esittelyssä oli romaani *Kaksi kierrosta taivaaseen*. Mari Pyy esitti Helenalle kysymyksiä, joihin myös yleisö saattoi tarttua.

Romaani kertoo kahdesta nuoresta työstä, lirikesestä ja Marikasta, jotka molemmat harrastavat pitkän matkan juoksua. Helena Miettinen kertoi itsekin harrastaneensa lapsuudessaan juoksua, joten kilpaurheilusta oli helppo kirjoittaa. Kirjassa seurataan tyttöjen kasvua 70-luvun lapsuudesta aikuisuuteen, heidän välistään ystävyyttä ja sitä, miten liris jatkoi urheilua kilpailukilpailulla ja Marika liittyi uskonnolliseen yhteisöön.

Miettinen totesi, että kilpaurheilussa ja uskonnollisessa yhteisössä on paljon yhteistä: tiukka kuri, toisessa fyysinen ja toisessa sisäinen kilvoittelu. Romaanin kaksi miestä, Jouni ja Johannes, ovat erilaisia. Johannes on uskonnollisen yhteisön johtaja, jonka kanssa Marika menee naimisiin. Mies on narsistinen manipuloiija, jonka johtamista ei yhteisössä aseteta kyseenalaiseksi. Sympaattinen Jouni taas on Johanneksen lähin uskottu, hän ei ole vallankäyttäjää, vaan toteuttaja, joka mahdollistaa johtajan vallankäytön. Marika sopeutuu, vaikka elinpiiri kapenee – kun muutos tapahtuu hitaasti, siihen tottuu. Huippu-urheilussa on paljon samaa: urheilumaailmassa valmentaja on esiku-

va, jolla on suuri valta. Vallankäyttö kiinnosti myös yleisöä: muun muassa vallankäytön kategoriat ja vallankäytöstä kirjoitettujen kirjojen vaikutus ympäristöön.

Mari Pyy 20.9. ilmestynyt romaani *Minä katoan* on Pyy kolmas dekkari. Kirjailija kertoi, että hänen ensimmäinen kirjansa sai aiheensa omasta työstä ja se syntyi suhteellisen helposti. Toisen kirjan kirjoittaminen oli vaikeampaa: toinen kirja on kirjailijalle kasvun paikka. Tämä kolmas kirja on puhtaasti fiktiivinen teos. Tässäkin teoksessa on yhteiskunnallisia teemoja: maahanmuutto, paperittomuus ja rauhanturvaaminen. Päähenkilö Sandra lähtee Egyptiin selvittämään kauan sitten tapahtunutta äitinsä murhaa. Sandra rikkoo naisellisuuden rajoja: hän on armeijankäynyt, poikamainen rauhanturvaaja.

Naiset ovat kirjassa toimintasankareita, miehet komistuksia. Mari Pyy oli kirjaa kirjoittaessaan käynyt Egyptissä – jotkut faktat kirjassa pitävät paikkansa. Naisen asemaa Egyptissä on vaikea luonnehtia. Vallankäyttö on näkymättömyydenä, tarkkailua, minkä aiheen tapaamme myös Helena Miettisen kirjassa.

Mari Pyy lupasi, että Sandra jatkaa dekkarisarjana. Helena Miettiseltä ilmestyy kohtapuoliin aikuisten kaunokirjallinen teos, jossa on uusia teemoja naisten elämästä.

Pyy kertoi kirjailijoiden uudenaikaisesta toimintatavasta, joka kulkee nimellä *kirjallisuusliikunta*. Siihen sisältyy muun muassa dekkarisuunnistusta ja runojumppaa.

Mari Pyy sanoin - hyvä kirja antaa lukijalle uutta ajateltavaa, se avaa oven uuteen maailmaan.

TEKSTI: ANNELI LIIMATAINEN

KUVA: ESKO UOTILA

Helena Miettinen (oik.) voitti novellikokoelmallaan *Hylkeenpyytäjä* Kustannus Aarnin vuoden 2018 novellikilpailun. Tulokset julkistettiin Turun kirjajessuilla 5.10. Novellikirjallisuuteen voi tutustua Laaksolahden kirjaston Novellikoukku-illoissa.

Laaksolahden Martat kirjastossa

Laaksolahden Martat esittäytyi syyskauden ensimmäisessä tilaisuudessa kirjastossa 10.9.2018. Marttojen puheenjohtaja **Pirjo Sutela** esitteli parikymmenpäiselle yleisölle marttajärjestön vaiheita lähes 120 toimintavuoden aikana. Painopisteet ovat vaihtuneet vuosikymmenten mukana, mutta aina toiminnassa on panostettu koulutukseen, neuvontaan ja yhdessä tekemiseen. Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita marttojen tilaisuuksiin ja toimintaan. Marttailtoja järjestetään joka toinen tiistai klo 18-20 Laaksolahtitalossa.

Laaksolahden Marttojen sihteeri **Tarja Kujala** esitteli espoolaisten marttayhdistysten yhteistyönä tuottaman ja viime vuoden lopulla julkaistun *Parasta arkiruokaa* -reseptikirjan. Kirjan painoksesta jäljellä olleet kirjat myytiin nopeasti loppuun.

Keskustelussa virisi ajatus toimia yhdessä myös syksyllä järjestettävissä kirjaston Novellikoukku-illoissa. Novellikoukussa nautitaan käsistöistä ja ääneen luetuista tarinoista. Osallistujat voivat ottaa mukaan

oman käsityönsä tai neuoa Laaksolahden Marttojen ohjeen mukaan vauvanpipoja lahjoituksena Espoon sairaalaan vastasyntyneille. Pipoja tarvitaan, jotta vastasyntyneiden ruumiinlämpö ei laske liikaa. Sairaala antaa pipon vauvalle omaksi, eikä niitä kierrätetä lapselta toiselle. Pipojen tekemistä opastaa kässämartta **Ritva Nordström**.

TEKSTI JA KUVAT: ESKO UOTILA

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n toimintasuunnitelma vuodelle 2019

Yleistä

Jupperin Omakotiyhdistys vaikuttaa toiminnallaan hyvän elinympäristön luomiseksi alueen asukkaille. Yhdistyksen 64. toimintavuoden tavoitteita ovat edelleenkin alueen viihtyisyys ja turvallisuus, riittävät palvelut ja asukkaiden yhteistoiminnan lisääminen.

Yhdistyksen toimintaa kehitetään asukkaiden toiveita kuunnellen. Yhdistys välittää päätöksentekijöille tietoa asukkaiden näkemyksistä alueen suunnittelusta ja kehittämisestä. Uusien asukkaiden kotiutumista alueelle tuetaan muun muassa järjestämällä yhteisiä tapahtumia. Jäsenille tarjotaan liikunta- ja muita harrastusmahdollisuuksia. Perinnetietoa kerätään ja talennetaan. Yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa jatketaan.

Tiedotustoiminta

Yhdistyksen tiedotuskanavina toimivat jäsenlehti JOY, kotisivut jupperi.fi, Facebook ja yhdistyksen ilmoitustaulut. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja se jaetaan Jupperin alueen jokaiseen kotitalouteen, sekä keskeisille yhteistyökumppaneille. Lehden painos on 1.000 kpl.

Kotisivuilla ja Facebookissa tiedotetaan ajankohtaisista asioista sekä jaetaan tietoa yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Tiedottamiseen käytetään myös yhdistyksen viittä ilmoitustaulua, jotka sijaitsevat Tammenterhon pihassa, Rantapuistossa, Jupperinmetsän ja Riihiniityntien risteyksessä, Riihiniityntien ja Palomäenportin risteyksessä ja Laaksolahtitalon kohdalla Laakolahdentiellä.

Ympäristöasiat

Seurataan alueen maankäyttöä, kaavoitusta ja suunnittelua. Otetaan kantaa ajankohtaisiin asioihin, tarvittaessa yhdessä naapuriomakotiyhdistysten kanssa.

Ylläpidetään Jupperinrannan viihtyisyyttä tarpeellisen huolto- ja korjaustoimin. Uimalaituriin tehdään peruskorjaus. Jatketaan Bajamaja –käymälän vuokraamista määräaikaisena.

Pitkäjärven tilan parantamiseksi tehdään yhteistyötä Vanhakartanon kalastuskunnan kanssa.

Järjestetään alueen siivoustalkoot, sekä tiedotetaan YTV:n ongelmajäte- ja kierrätysjätekeräyksistä.

Alueen palvelut

Vaikutetaan alueen palveluiden säilymiseen ja kehittämiseen. Erityistä huomiota kiinnitetään lähikauppa-, koulu-, kirjasto- ja joukkoliikennepalveluiden kehittämiseen alueella, sekä lähikatujen rakentamiseen ja kunnostamiseen.

Perinteiden vaaliminen

Jatketaan alueen perinnetietojen keräämistä ja taltiointia. Alueen nykytilasta kerätään tietoa muun muassa valokuvien, jatketaan työtä yhdistyksen kotisivuilla olevan digikuva -arkiston täydentämiseksi.

Virkistys- ja harrastustoiminta

Järjestetään mahdollisuuksien mukaan erilaisia retkiä ja tapahtumia. Tapahtumavuosi alkaa teatteriretkellä sekä perheiden yhteisellä talvitapahtumalla. Keväällä järjestetään siivoustalkoot. Mahdollisuuksien mukaan järjestetään loppukesästä ulkomaanmatka ja syksyllä Römppäjäiset. Talvella pelataan lentopalloa ja jumpataan Jupperin koululla. Vuoden viimeinen tapahtuma on Jupperin Joulun avaus Tammenterholla.

Sukututkimus- ja seniorikerhotoimintaa jatketaan Tammenterhossa. Muita kerhoja perustetaan, mikäli kiinnostuneita vetäjiä löytyy.

Tammenterho

Tammenterho on yhdistyksen toiminnan keskuspaikka. Siellä järjestetään johtokunnan, toimikuntien ja kerhojen kokoukset. Kokouksia voivat käyttää myös muut alueella toimivat yhdistykset. Piha-aluetta hoidetaan talkootyönä/ostopalveluna.

Yhdistyksen toiminta

Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta apunaan taloustoimikunta ja muut johtokunnan asettamat toimikunnat.

Yhdistyksen johtokunta kokoontuu joka kuun toisena tiistaina, ja tarvittaessa kesä-, heinä- ja elokuussa.

Yhdistyksen kokous kokoontuu sääntömääräisesti kaksi kertaa vuodessa kevä- ja syyskokoukseen. Kevätkokous pidetään maaliskuu-kesäkuussa ja syyskokous loka-marraskuussa.

Yhdistyksen edustajat osallistuvat Espoon Kaupungin-osayhdistysten Liiton (EKYL) ja Laakolahden kirjaston ystävät ry:n työhön.

Yhdistyksen taloutta hoidetaan erillisen talousarvion mukaisesti.

Jupperin Omakotiyhdistys ry.
Johtokunta

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS PIDETÄÄN LAAKSOLAHTITALOSSA (YLÄNKÖTIE 16) KESKIVIIKKONA 14.11.2018 ALKAEN KELLO 19.00

Klo 18.00 – 19.00

Syyskokouksessa 2017 päätettiin, että ”Vuoden 2018 aikana tehdä selvityksiä koskien yhdistyksen omistamaa rakentamatonta Palomäen kiinteistöä.” Esitellään tehty selvitys.

Kokouskahvit ja kokoukseen osallistujien ilmoittautuminen sekä äänivaltaisuuden tarkistaminen.

Klo 19.00 yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous.

Yhdistyksen syyskokouksessa käsitellään seuraavat sääntöjen 7 §:n mukaiset asiat:

1. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä muut mahdolliset kokouksen toimihenkilöt,
2. todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa,
3. todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus,
4. käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2019 toimintasuunnitelmaksi,
5. käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2019 talousarvioksi, määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4 pykälässä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus ja päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja korvauksista,
6. valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 2019,
7. valitaan erovuoroisten (Kimi Forsberg, Minna Helkiö ja Heikki Kulusjärvi) tilalle uudet johtokunnan jäsenet kaudelle 2019 – 2021 ja täytetään mahdolliset muut vapaat johtokunnan paikat niiden jäljellä oleviksi toimikausiksi,
8. valitaan yksi - kaksi tilintarkastajaa ja heille yksi - kaksi varatilintarkastajaa ja
9. käsitellään muut johtokunnan esittämät tai sääntöjen 5:n pykälän tarkoittamat asiat.

Johtokunnan esitys 9.10.2018: Jupperin Omakotiyhdistys hakee Espoon kaupungilta asemakaavamuutosta omistamansa ja Palomäessä sijaitsevan VL kaavamerkinnällä olevan kiinteistön 49-60-193-302 muuttamiseksi AO kaavamerkinnälle.

Tervetuloa!

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta

Kokoukseen ilmoittautumisen yhteydessä päivitämme kokoukseen osallistujien tiedot yhdistyksen jäsenrekisterissä. Päivitettävät tiedot ovat: nimi, postiosoite, puhelinnumero, sähköpostiosoite, tieto jäsenyyden tyypistä (varsinainen jäsen, perhejäsen, henkilöjäsen, kannatusjäsen), päivämäärä jäseneksi hyväksymisestä sekä kiinteistötunnus (kiinteistötunnus löytyy esimerkiksi kiinteistöveroilmoituksesta).

Bongaa joulun merkit! Nimi: _____

	Milloin	Missä
Kuulin Joulumusiikkia		
Joulukuusi		
Hyasintti		

	Milloin	Missä
Poro		
Lyhty		
Kynttilä		
Jouluvalo		

	Milloin	Missä
Joulupukki		
Joululahja		
Tonttu		

Lasten JOY-palstan kuvituksista kiitämme Siru Kotipalaa ja askartelukerholaisia.

Jupperin Omakotiyhdistys järjestää la 9.3.2019 musikaalimatkan Kouvolaan Teatteriin:

Maailmankuulu musikaalikomedia

Koe My Fair Lady'n viehätys Kouvolaan Teatterissa! Upeasti näyttämölle tuotu 1900-luvun alun Lontoo odottaa sinua. Elämäniloista musikaalitunnelmaa tarjoavan teoksen on ohjannut muun muassa Katri Helena -menestysmusikaalin takaa tuttu Jukka Keinonen, orkesteria johtaa kapellimestari Iikka Kahri. Rooleissa mm. Veli-Matti Karén ja Emma-Sofia Hautala.

Moision taide- ja pitokartano on Elimäellä. Kartano on syntynyt Wrede-suvulle 1608 myönnetyistä Elimäen läänityksestä. Nykyisen empiretyylisen päärakennuksen on suunnitellut Carl Engel ja se valmistui vuonna 1820. Seisovan pöydän herkkumenun lisäksi meillä on tarjolla kartanon historiikki sekä kartanoon ja taidenäyttelyihin tutustuminen.

Alustava matkaohjelma la 9.3.2019

10:00 lähtö Jupperinaukiolta myöhemmin määriteltävää bussireittiä pitkin
12:30 saapuminen Kouvolaan teatterille
13:00 My Fair Lady -musikaali, esityksen kesto n. 2 tuntia 40 minuuttia, väliaika
n. 16:30 ruokailu Moision kartanossa
n. 20:30 paluu kotikulmille

HINTA:

- jupperilaisille **70€ / hlö** (JOY kustantaa kuljetuksen)
- lähialueiden asukkaille **90€ / hlö**.

Hinnat edellyttävät vähintään 40 osallistujaa.

Hinta kattaa musikaalilipun, noutopöytäpäivällisen ja bussikuljetuksen Jupperista Jupperiin.

TILAA ON RAJOITETUSTI, JOTEN ILMOITTAUDU HETI

tai viimeistään **pe 14.12.2018**

ASTOR Matkapalveluun

matka@astor.fi

tai puh. 09 872 6465.

Kerro varauksessa osallistujien nimet, osoite, sähköpostiosoite ja puhelinnumero.

MAKSU: Ilmoittautumisen jälkeen saapuva lasku erääntyy **pe 25.01.2019.**

Teatteria, taidetta ja hyvää ruokaa. LUVASSA ON LOISTAVA PÄIVÄ!

KOKO PERHEEN TAPAHTUMA PÄIVÄ PALOASEMALLA® LAUANTAINA 24.11.2018

Tervetuloa vuosittaiseen koko perheen Päivä Paloasemalla -paloturvallisuustapahtumaan Pitkäjärven VPK:lla 24.11.2018 klo 10-14.

Paloasema sijaitsee osoitteessa Palokunnanpuisto 5, Espoo. Tapahtumassa on perinteiseen tapaan paloturvallisuusaiheista puuhasteltavaa kaiken ikäisille. Huomioithan, että paloaseman pihalla pysäköintitilaa on rajoitetusti. Suosittelemme saapumaan paikalle julkisilla tai reippaasti ulkoillen!

Seuraa meitä ja tapahtumaan liittyvää tiedotusta: facebook.com/pjvpk sekä instagramissa @pjvpk.

Sukututkimuskerho

Sukututkimuskerho kokoontuu Tammenterholla (Tammipääntie 33)

ke 14.11. klo 18:00

ke 28.11. klo 18:00

ke 12.12. klo 18:00

2019:

ke 9.1. klo 18:00

ke 23.1. klo 18:00

ke 6.2. klo 18:00

ke 20.2. klo 18:00

Tervetuloa!

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Käsityökerho Jupperissa

Käsityökerho kokoontuu Jupperissa Peltotie 2:ssa torstaisin klo 18-20.

Tiedustelut seija@kotipalo.fi tai 040 5045934.

Seniorikerho

Seniorikerho kokoontuu Tammenterholla (Tammipääntie 33)

to 15.11 klo 13:00

to 13.12. klo 13:00

2019:

to 17.1. klo 13:00

to 21.2. klo 13:00

Tervetuloa kahvittelemaan ja rupattelemaan paikallisista asioista!

Tiedustelut Anja Tarvas, 050 5641173, anja.tarvas@saunalahti.fi

Liikuntaa Jupperin koululla

Jumpa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla. Sopii kaikille liikkujille!

Tiedustelut: Teija Kuusijärvi, teija.kuusijarvi@gmail.com, 040 7735880.

Lentopalloa tiistaisin klo 18-19.30 Jupperin koululla Laaksolahden huvilayhdistyksen kanssa.

Tiedustelut: Esko Uotila, uotila@gmail.com, 050 5587861.

Joulun ajan tapahtumia alueellamme:

Lasten kauneimmat joululaulut Laaksolahtitalolla

Ke 5.12.2018 klo 18-19, Laaksolahtitalo, Ylänkötie 16

Teatteri mukamas: Joulun on jo ovela

Ti 11.12.2018 klo 18 Karatalo, Kotkatie 4
Liput 5 € Lippupisteestä

Kauneimmat Joululaulut Viherlaakson kappelilla

Ke 12.12.2018 klo 18-19, Viherlaakson kappeli, Viherkalliontie 2

Tonttuovipaja Pikku-Aurorassa

La 15.12.2018 klo 10-14, Taidetalo Pikku-Aurora, Järvenperäntie 1-3, www.pikkuaurora.fi

Lasten kauneimmat joululaulut Auroran kappelilla

Su 16.12.2018 klo 16-17, Auroran kappeli, Heiniemenpolku 1

Kauneimmat joululaulut Auroran kappelilla

Ke 19.12.2018 klo 19-20, Auroran kappeli, Heiniemenpolku 1

Laaksolahden Marttojen Pikkujoulutapahtuma ja pienimuotoiset myyjäiset

Sunnuntaina 25.11.2018 klo 11-14 Laaksolahtitalossa, osoite Ylänkötie 16, Espoo. Soppatykissä haudutettua joulupuuroa ja rusinasoppaa, glögiä, kahvio. Myytävänä omenahilloa, erilaisia joulusäilykkeitä, kuivattuja sieniä, kakkuja, keksiaineksia resepteineen, pieniä joululahjoja, sinappia, käsitoita, ym., ym. Joulumusiikkia, paikalla myös joulupukki.

Tervetuloa joulupuurolle koko perhe!

Marraskuu 2018 Laaksolahden kirjastossa

Tapahtumat

- maanantaina 5.11.2018 klo 18.00
Keijo Leppänen esittelee uutuuskirjansa *Snaipperi - Eeli Tolvasen tarina ja tavoitteet*
- keskiviikkona 21.11.2018 klo 18.00
Sisäilmäyhdistyksen Aila Laine-Sarkkinen puhuu aiheesta Kotien sisäilma; Hajurata avautuu jo klo 17.00

Syksyn aikana järjestetään vielä yksi **Novellikoukku-ilta**, joissa voi kuunnella novelleja ja tehdä käsitoita.

- maanantaina 26.11.2018 klo 18.00 – 19.30

Lukupiiri kokoontuu

- torstaina 29.11.2018 klo 18.00
Orhan Pamuk – Lumi

Laaksolahden kirjaston ystävät ry • Laaksolahden kirjasto

Laaksolahden perhekahvila

MLL Laaksolahden perhekahvila kokoontuu torstaisin klo 9-11 Laaksolahden monitoimitalolla. Osoite Lähdepurontie 2. Tervetuloa äidit, isät, hoitajat ja lapset! www.laaksolahti.mll.fi/

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Tapahtumia

KUTSU SYYSKOKOUKSEEN

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään Laaksolahtitalossa (Ylänkötie 16) keskiviikkona 14.11.2018 alkaen kello 19.00.

Kello 18.00 – 19.00 esitetään tehty selvitys koskien omakotiyhdistyksen omistama rakentamaton Palomäen kiinteistö. Kokouskahvit ja kokoukseen osallistujien ilmoittautuminen.

Kello 19.00 yhdistyksen sääntömääräinen syyskokous alkaa.

Tervetuloa!

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta

JUPPERIN JOULUVALOT SYTYTETÄÄN

Joulupukki
on jo
liikkeellä...

**sunnuntaina 2.12.2018
heti klo 16 jälkeen
Tammenterhon pihakuuseen**
(Tammipääntie 33)

Pistä tonttulakki päähän,
ota lyhty käteen ja
tule mukaan viettämään 1. adventtia.

Lapsille ja lapsenmielisille sään
salliessa luvassa mukavaa ohjelmaa
leikin ja laulun merkeissä.

Yhdistys tarjoaa lämmintä joulu-
juomaa kera piparkakkujen.
Joulupukki jakaa nuorimmille
säkistään pieniä paketteja
niin kauan kuin niitä riittää.

TERVETULOA!

www.jupperi.fi

Facebook: Jupperin Omakotiyhdistys ry.